

GYÜMÖLCSÖZŐ BARÁTSÁG

JÚNIUS HÓNAPBAN öttagú szegedi párt- és tanácsi delegáció viszonzta azt a látogatást, amelyet egy hónappal ezelőtt az ogyesszai városi pártbizottság első titkárának, Sztamikov elvtársnak vezetésével ogyesszai párt- és tanácsi delegáció tett Szegeden. Mint e delegáció vezetője, örömmel számolok be e rövid írás keretében is azokról a gazdag élményekről, tapasztalatokról, amelyeket Szeged szovjet testvérvárosában, a hős városban Ogyszában szerezhettünk.

Az ogyszaiak delegációját a legmelegebb barátai, elvtársi szeretettel fogadták, a legnagyobb figyelemmel vettek körül bennünket és minden percben azt a mély megbecsülést, szeretetet éreztük, amelyet Ogyszsa párttagsága és egész lakossága érez a szegedi dolgozók, a szegedi kommunisták iránt. Legelső benyomásunkként nyomban az tűnt fel, hogy az ogyszai elvtársak milyen erőteljesen ápolják a két testvérváros közötti barátságát. Tanulságul is szolgált számunkra, hogy milyen nagy körültekintéssel és széles körű nyilvánosság biztosításával foglalkoztak a küldöttség munkájával. A városi pártbizottság képviselője már Kijevbe elénk utazott, hogy a lehetőségek szerint e városból is minél többet láthassunk.

Kijev, az Ukrán Szocialista Szovjet Köztársaság fővárosa, nagy ütemben épülő, fejlődő, gyönyörű zöld város. A kijeviek büszkék is rá, hogy az egész világon az ő városukban jut egy lakosra a legtöbb zöld terület. Nekünk szegedieknek, akik szintén szeretjük a fákat, parkokat, jó érzést nyújtott ez a pázsitos, szép város, amelynek lakóitól e tekintetben, a növények, parkok létesítése, ápolása tekintetében még van mit tanulni.

Egynapi kijevi tartózkodás után utaztunk tovább Ogyszába. A város repülőterén fogadásunkra megjelent a város politikai, állami, társadalmi életének szinte egész vezetősége, úttörők virágcsokrokkal köszöntöttek bennünket, megjelentek a filmstúdió, a televízió és a lapok munkatársai. Jóleső volt ez a fogadtatás, amely természetesen elsősorban nem a mi személyünknek szólt, hanem annak a városnak, amelynek képviselőitében odaérkeztünk.

OGYESSZÁBAN négy és fél napot töltöttünk. Vendéglátóink arra törekedtek, hogy ezt az időt minél célszerűbben, minél több látnivaló megtekintésével, tapasztalatok szerzésével hasznosíthassuk. A viszonylag rövid idő alatt is valóban sikerült sok ismerettel igen mély élményeket szereznünk.

Ottlétünk minden percében éreztük, hogy a kommunizmust építő Szovjetunióban vagyunk. Megismertett bennünket a rohamosan fejlődő város életével, elvitetek bennünket a legkülönfélébb gyárakba, munkahelyekre, intézményekre. E közben általános képet nyertünk a városról, amelynek arculatát négy fő vonás jellemzi. Ogyszsa mindenekelőtt nagy kikötőváros: a Szovjetunió tengeri kereskedelmi forgalmának 60 százaléka itt bonyolódik le. Ugyanakkor nagy ipari város is: 230 üzemmel rendelkezik, amelyek között a nehézipariak játsszák a fő szerepet, de igen sok az élelmezési-, textilipari és más könnyűipari üzem is. Ogyszsa kulturális centrum: 14 felsőoktatási intézménye, számos kutatóintézete, sok iskolája van. S végül egyik fő jellemzője még, hogy fejlett, kedvelt üdülőváros a mintegy 30 kilométeres hosszúságú tengerparti szakaszon húzóó üdülői sorával.

NAGY ÉLMÉNYT nyújtottak számunkra a gyárlátogatások. Voltunk például a 75 éves jubileumához közelődő jutagyárban, amelyet a munkások szeretete valósággal újává-

Az MSZMP Szeged városi bizottságának legutóbbi ülésén — amint arról lapunkban tudósítást adtunk — Győri Imre elvtárs, a szegedi pártbizottság első titkára beszámolt a júniusban Ogyszában járt szegedi párt- és tanácsi delegáció útjáról, tanácskozásairól, tapasztalatairól. Az alábbiakban részletet közlünk az elhangzott beszámolóból.

részol. A munkások által tökéletesített gépekkel, automata sorokkal, az épület szépitésével, parkosításával valóssággal megújul ez a régi üzem. Nagy hatást gyakorolt ránk az üzem vezetői és dolgozói, akik ilyen nagy odaadással dolgoznak munkahelyükért. Ennek az üzemnek különben külön érdekessége, hogy szinte egész vezető gárdája nőből tevődik ki, mint ahogyan a dolgozók túlnyomó többsége is nő. A női vezetők különös érzékenységgel viseltetnek a szociális, a kulturális körülmények javítása iránt és csodálatosan sokat tesznek ezért. A gyárnak éjszakai szanatóriuma van, ahol az arra rászorulókat tölthetik szabad idejüket. Saját lányszállásuk van, ahol 1400 fiatal lány lakik példamutató rend és tisztaság közepette. Az üzem napközije valóságos gyermekváros egy gyönyörű park közepén. Itt a szülők akár egész hétre bennhagyhatják gyermeküket. Nagyszerű élelmezés, a játékok sokasága, tisztaság és természetesen a leg gondosabb, szakszerű felügyelet teszi szépé ezt a gyermekek hétköznapjait.

ELLÁTOGATTUNK az öreg gyár után Ogyszsa egyik legfiatalabb, új üzemébe, az Aftogenmasba. Itt autogénhegesztő és vágógépeket gyártanak a legkorszerűbb világszínvonalon. Három évvel ezelőtt kezdtek építeni a gyárat, s ma már öt hatalmas csarnokban folyik a munka valóban világszínvonalon 40 ország számára. Az üzem igazgatója, Mezecey elvtárs, egyben a Szovjet—Magyar Baráti Társaság ogyszai városi elnöke és jólesően beszél hazánkban szerzett élményeiről.

Sohasem felejthetjük el azokat a benyomásokat, amelyeket az ogyszai ruhagyár gyakorolt ránk. Ennek az a magyarázata, hogy életünkben először jártunk olyan üzemben, amely a kommunista munka üzemé büszke címet viseli. Ezt a rangot két évvel ezelőtt kapták és azóta tartják is. Az üzem teljesen automatizált, távvezérlésű gépek, televíziós berendezés segítségével központi helyről tartják a kapcsolatot az üzem minden részével, valamennyi munkafolyamattal. A központi berendezés azonnal leolvasható, hol, mikor és miért áll meg valamelyik gép. A munkatermekben mindenütt a legmodernebb felszereléseket találtuk. Mindezek mellett mégsem a korszerű gépek tették ránk a legnagyobb hatást, hanem a gyár kollektívája, a kommunista munka kollektívája, amely kommunista módra viszonyul üzeméhez. Az üzem szeretetének jele egyebek között az a sok virág, növény, amelyeket a munkatermekbe maguk a dolgozók hoztak. A gépek között szönyegek teszik otthonosabbá a munkát. A nők fehér, tiszta munkakabátokban dolgoznak. Még ezeknél is többet jelent azonban az egymáshoz való kapcsolatuk, amelylyel egymás ügyes-bajos dolgaival, esetleges problémáival, életével törődnek. Fegyelmekkel kísérik, hogy ki mit tanul, sőt azt is, kinek a gyermeke milyen eredménnyel végzi az iskolát. Mindannyian kommunista módra élnek, dolgoznak és kulturálódnak. A legmelegebb fogadtatásban részesített bennünket, s a látogatás végén tanulgatni próbáltuk a kommunista munka himnuszát, amelynek éneklésével búcsúztattak bennünket, miközben apró kedves ajándékokat, jelvényeket, vagy akárcsak egy ogyszai képes levelezőlapot nyújtottak át kedveskedéssel.

Látogatásaink közé tartozott még a Rosa Luxemburgról elnevezett csokoládégyár, valamint az ogyszai operaház is. Ez utóbbi vetekszik a Moszkvai Nagyszínházzal is. Jövöre kezdik meg sok millió rubeles beruházzal a színház rekonstrukcióját és korszerűsítését.

Delegációm meglátogatta a Rossia tengerparti szanatóriumot, ahol a betegetek különleges iszapkezeléssel és vízkúrával gyógykezelik. A betegek 26 napig tartózkodnak itt, és olyanokat is sikerült talpraállítani, akik addig csak mankóval tudták járni. Ogyszának különben 14 nagy szanatórium van, s ezenkívül több száz üdülő húzódik végig az ogyszai partrészen.

TENGEREN nekünk is kedves élményünk volt. Egy napot töltöttünk hajóúton egy tengeri motoroson, amely kommunista brigádja kérésére viseli a Szeged nevet. Látogatásunkkor annak a kívánságunknak adott kifejezést, tegyük lehetővé, hogy a Dunán és a Tiszán felhajóhassanak Szegedre. Ez az út meg is valósítható, és magunk részéről is kértük az ogyszai elvtársakat, hogy segítsék ezt elő.

Látogatásaink során felkerestünk építkezéseket is Ogyszában. Megkapó képet nyújtanak az új, hatalmas házások, köztük az a gyönyörű széles új sugárút, amelyet Szegedről neveztek el. Idén 14 millió rubelt fordítanak Ogyszában lakáshelyre, ennek ellenére a lakáshelyzet ott is gondot okoz.

Ogyszai tartózkodásunk fontos tartalmi részét tették ki azok a tanácskozások, amelyeket ott folytattunk, mindenekelőtt a városi pártbizottság, a városi tanács és a Szovjet—Magyar Baráti Társaság vezetőivel. Megerősítettük azt a korábbi kölcsönös elhatározást, hogy kapcsolatunkat fenntartsuk és bővítjük. Továbbra is delegációkat cserélünk egymással, évenként mintegy két-három küldöttség utazik majd. Emellett szélesítjük a kapcsolatokat munkáscsoportok, értelmiségiek, tudósok, egyetemi oktatók kölcsönös utazásával. Szélesíteni kívánjuk a kapcsolatokat a kulturális élet területén is. Arra törekszünk, hogy a szovjet—magyar kulturális egyezménybe vegyék fel az ogyszai operaház és a Szegedi Nemzeti Színház kölcsönös vendégjátékát. Szélesíteni kívánjuk a sportkapcsolatokat is. Foglalkoztunk annak lehetőségével is, hogy évenként megfelelő számú szegedi úttörő üdhessen az ogyszai tengerparton, az ukrán Artyekben, ogyszai pionírok pedig látogassanak városunkba.

azt javasolta, hogy amikor egy értekezlet összeül, mindenekelőtt azt döntsék el, szükség van-e egyáltalán arra az értekezletre, a következő kérdés pedig az legyen, az összes meghívottak jelenléte szükséges-e. Mint láttuk, az összes választott párt- és állami szervek kollektívan dolgoznak, de az összes szervek vezetői ugyanakkor nagy egyéni felelősséggel tartoznak, s a párt most mindinkább arra irányítja a figyelmet, hogy valóban minél önállóbban végezzék a munkájukat, s ezzel is biztosítsák a munka lendületét.

NAGYON ÉRDEKES tapasztalatot szereztünk a társadalmi munka magasfokú értelmezéséről és megvalósításáról. A nyolcszáz ezer lakosú Ogyszában ötvenezer a párttagok száma. Ehhez mérten a városi pártbizottságon négy titkár dolgozik, s egyikük társadalmi munkában fejt ki tevékenységét. Ez a nem függetlenített, társadalmi titkár egyébként egy gyár igazgatónöve, a pártbizottságon pedig a növeledő munkakört tölti be. Az ogyszai elvtársak szerint nagyon jól bevált ez a gyakorlat, a társadalmi titkár sok új ötletet visz a kollektív munkájába. A tervek szerint pártbizottsági osztályvezetőket is szándékoznak társadalmi munkaként beállítani. Ezeket a tapasztalatokat érdemes nekünk is gondolkodni. A pártmunka ilyenirányú fejlődését ugyanis mindenekelőtt nem anyagi, hanem elvi indokok támasztják alá. Úgy érezzük, sikerült az Ogyszában töltött néhány napot eredményesen, jól felhasználni és megfelelően képviselni Szeged dolgozóit, a szegedi pártbizottságot és tanácsot. Reméljük, sikerült sok fontos következtetést levonnj a jövőre vonatkozóan, amivel még teremtőbbé tehetjük a két testvérváros gyümölcsöző barátságát.

TÖBBFELÉ tapasztaltuk, hogy üzemekben, iskolákban kitűnően felhasználják a barátság ápolására a szegedi sarkokat, amelyekben szegedi képek, könyvek, emléktárgyak ismertetik városunkat. Időnként itt megemlékezéseket, előadásokat tartanak. A barátság ápolásának ezt a formáját nálunk is általánosabbá kívánjuk tenni. Ugyancsak bővíteni kívánjuk a levelező kapcsolatokat az ogyszai és szegedi dolgozók, úttörők között.

Sokat tanultunk az ogyszai elvtársainktól. Sok érdekes tapasztalatot szereztünk pártmunkájukból. Egyebek között azt tapasztaltuk, hogy mindinkább a pártmunka operatívitásának fokozására törekszenek. Ott tartózkodásunk napjaiban például az újságokban és párt fórumokon a felesleges értekezletek elhagyására hívták fel a figyelmet. Idéztek Dzerzsinszkij elvtárs tanácsát, aki annak idején

azt javasolta, hogy amikor egy értekezlet összeül, mindenekelőtt azt döntsék el, szükség van-e egyáltalán arra az értekezletre, a következő kérdés pedig az legyen, az összes meghívottak jelenléte szükséges-e. Mint láttuk, az összes választott párt- és állami szervek kollektívan dolgoznak, de az összes szervek vezetői ugyanakkor nagy egyéni felelősséggel tartoznak, s a párt most mindinkább arra irányítja a figyelmet, hogy valóban minél önállóbban végezzék a munkájukat, s ezzel is biztosítsák a munka lendületét.

NAGYON ÉRDEKES tapasztalatot szereztünk a társadalmi munka magasfokú értelmezéséről és megvalósításáról. A nyolcszáz ezer lakosú Ogyszában ötvenezer a párttagok száma. Ehhez mérten a városi pártbizottságon négy titkár dolgozik, s egyikük társadalmi munkában fejt ki tevékenységét. Ez a nem függetlenített, társadalmi titkár egyébként egy gyár igazgatónöve, a pártbizottságon pedig a növeledő munkakört tölti be. Az ogyszai elvtársak szerint nagyon jól bevált ez a gyakorlat, a társadalmi titkár sok új ötletet visz a kollektív munkájába. A tervek szerint pártbizottsági osztályvezetőket is szándékoznak társadalmi munkaként beállítani. Ezeket a tapasztalatokat érdemes nekünk is gondolkodni. A pártmunka ilyenirányú fejlődését ugyanis mindenekelőtt nem anyagi, hanem elvi indokok támasztják alá. Úgy érezzük, sikerült az Ogyszában töltött néhány napot eredményesen, jól felhasználni és megfelelően képviselni Szeged dolgozóit, a szegedi pártbizottságot és tanácsot. Reméljük, sikerült sok fontos következtetést levonnj a jövőre vonatkozóan, amivel még teremtőbbé tehetjük a két testvérváros gyümölcsöző barátságát.

TÖBBFELÉ tapasztaltuk, hogy üzemekben, iskolákban kitűnően felhasználják a barátság ápolására a szegedi sarkokat, amelyekben szegedi képek, könyvek, emléktárgyak ismertetik városunkat. Időnként itt megemlékezéseket, előadásokat tartanak. A barátság ápolásának ezt a formáját nálunk is általánosabbá kívánjuk tenni. Ugyancsak bővíteni kívánjuk a levelező kapcsolatokat az ogyszai és szegedi dolgozók, úttörők között.

Sokat tanultunk az ogyszai elvtársainktól. Sok érdekes tapasztalatot szereztünk pártmunkájukból. Egyebek között azt tapasztaltuk, hogy mindinkább a pártmunka operatívitásának fokozására törekszenek. Ott tartózkodásunk napjaiban például az újságokban és párt fórumokon a felesleges értekezletek elhagyására hívták fel a figyelmet. Idéztek Dzerzsinszkij elvtárs tanácsát, aki annak idején

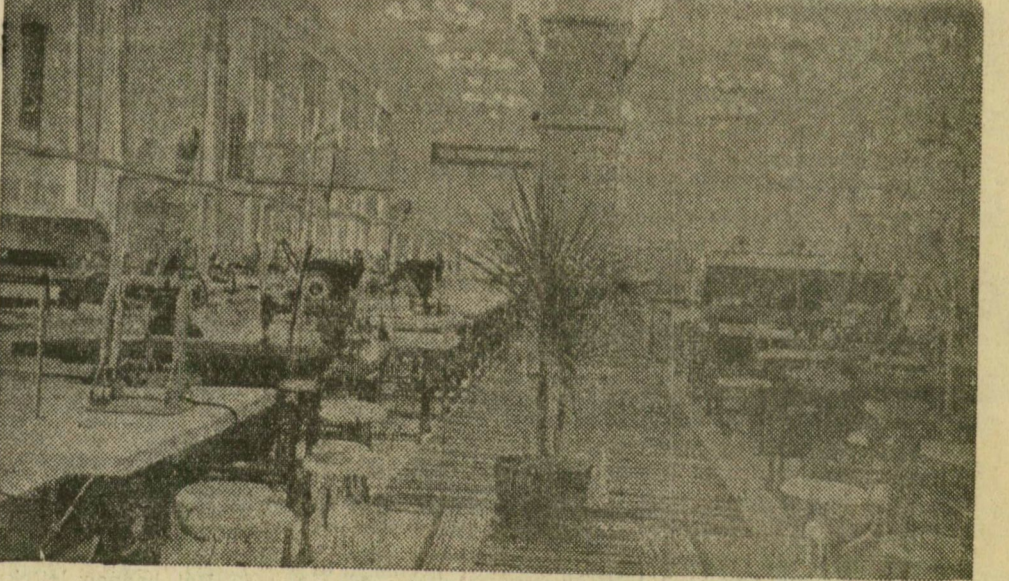
Szeged és Ogyszsa, a két testvérváros barátságának jelképeként a szegedi párt- és tanácsi delegációt látogató elvtársak a pártbizottság székháza melletti parkban. Úgy erősödjön, virágozzon és gyümölcsözőn a két város dolgozóinak barátsága, miként ez az elültetett fiatal fa!... Képünk az ültetés perceiben készült

A delegációt mindenütt magyar nyelvű felirattal köszöntötték a meleg barátságát, vendég szeretetet tanúsító ogyszaiak, amint felvételőnkön — a Szegedről elnevezett tengerialjáró motorshajó fedélzetén — is látható. A képen: F. A. Sztamikov az ogyszai városi pártbizottság első titkára és Ny. Sz. Anyiszimov, a városi tanács elnökhelyettese fogadja a delegációt

Ogyszsa egyik legszebb, most épülő új sugárútja viseli Szeged nevét. Képünk: részlet a Szegedszajáról (Lőkös Zoltán felvétele)

Az ogyszai Voronszkij ruhagyár, a kommunista munka üzem külső képében is mutatja, hogy méltó a megtisztelő címre. A példás tisztaság, ragyogó munkatermekben szönyegek fedik a parkettet és virágok teszik hangulatosabbá az ott töltött időt. Felvételőnk egy munkatermet mutat be